

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Utrechcie (Niderlandy) w dniu 5 grudnia 2017 r. – Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam / Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-680/17)

(2018/C 063/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Utrechcie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Strona przeciwna: Minister van Buitenlandse Zaken

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 32 ust. 3 kodeksu wizowego ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie temu, aby osoba zapraszająca mogła – jako strona mająca interes w wydaniu decyzji [w przedmiocie wniosku skarżących o wydanie wizy] – we własnym imieniu wnieść sprzeciw oraz odwołanie od decyzji odmownej w sprawie wydania wizy?
- 2) Czy reprezentację, o której mowa w art. 8 ust. 4 kodeksu wizowego należy rozumieć w ten sposób, że odpowiedzialność spoczywa w dalszym ciągu (również) na państwie reprezentowanym, czy raczej w ten sposób, że odpowiedzialność zostaje całkowicie przeniesiona na państwo reprezentujące, tak że państwo reprezentowane nie jest już właściwe w danej kwestii?
- 3) Jeśli okazałoby się, że na podstawie art. 8 ust. 4 lit. d) możliwe są obie formy reprezentacji, o których mowa w pytaniu drugim, to które z państw członkowskich należy wówczas traktować jako państwo członkowskie, które podjęło ostateczną decyzję w rozumieniu art. 32 ust. 3 kodeksu wizowego?
- 4) Czy zgodna z prawem do skutecznej ochrony sądowej w rozumieniu art. 47 karty jest wykładnia art. 8 ust. 4 oraz art. 32 ust. 3 kodeksu wizowego, zgodnie z którą osoby ubiegające się o wizę mogą odwołać się od decyzji odmownej w sprawie wydania wizy wyłącznie do organu administracyjnego lub sądowego reprezentującego państwa członkowskiego, a nie do ekwiwalentnego organu reprezentowanego państwa członkowskiego, którego dotyczy wniosek wizowy? Czy dla treści odpowiedzi na to pytanie istotne jest to, że przewidziane postępowanie sądowe gwarantuje osobie ubiegającej się o wizę prawo do bycia wysłuchanym, prawo do prowadzenia postępowania w języku jednego z państw członkowskich, prawo do tego, by opłaty administracyjne i sądowe związane z postępowaniem w przedmiocie sprzeciwu i odwołania nie były dla takiej osoby nieproporcjonalnie wysokie oraz do tego, że istnieje możliwość skorzystania z nieodpłatnej pomocy prawnej? Czy dla treści odpowiedzi na to pytanie istotne jest to, czy – biorąc pod uwagę margines swobodnego uznania, jaki przysługuje państwu rozpatrującemu wniosek wizowy – sąd szwajcarski ma wystarczające rozeznanie w realiach Niderlandów, tak aby móc zaoferować skuteczną ochronę sądową?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), Dz.U. 2009, L 243, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) w dniu 11 grudnia 2017 r. – Pillar Securitisation Sàrl / Hildur Arnadottir

(Sprawa C-694/17)

(2018/C 063/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg